

Fleertallet, er der derfor efter min Opfattelse ingen anden Vej at gaae end den, som Fleertallet har foreslaaet, nemlig at lægge den virkelige Kjøbepriis til Grund. — Der er et Hensyn, som Fleertallet har gjort gjældende, og som forekommer mig at have sin fulde Betsrettigelse; det er Hensynet til Fordelingen mellem Eier og Bruger, som er forskjellig for Krigsskatten og for Hesteudbredningen. Hensynet hertil fortjener vistnok at komme i Betragtning. Derimod forekommer det mig, at den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning) har fuldstændig Ret deri, at den her brugte Anskaffelsesmaade er opgivet for Fremtiden, naar man tiltræder Fleertallets Forslag, thi det gaaer ikke an, at den Ene kjober og den Anden betaler. Vi have jo havt tilstrækkelig Leilighed f. Ex. ved Indkvartering i Byerne til at see, at naar Kommunerne kjober og Statskassen betaler, bliver det meget dyrt. Det er en Grundsaetning, jeg finder, man ikke kan gaae ind paa, og jeg maa derfor antage, at det vil være aldeles umuligt at bruge den af Fleertallet foreslaaede Fremgangsmaade, dersom en saadan Anskaffelsesmaade skulde slaas fast; man maatte da bruge den Fremgangsmaade, at Krigsministeriet indkjøbte Hestene der, hvor man kunde faae dem billigsf. Dersom man imidlertid vil bringe Fleertallets Forslag i Samklang med Tanken om fremtidigt at kunne bruge det samme System, saa maatte man tillige bestemme en vis Deel af selve Kjøbesummen, som vedkommende Distrikt skulde bære — man kan jo tage hvilket Tal man vil — jeg vil f. Ex. sige, at Distriktet skulde faae godtgjort $\frac{1}{3}$ af den Kjøbesum, det havde betalt for Hestene, thi naar Distriktet saaledes selv blev Lodtager i Udgifstens Udbredelse, havde det dog en Interesse i at tilveiebringe billige og gode Varer. Jeg skjønner imidlertid ikke, at der egentlig i og for sig kan være nogen absolut Hindring mod at følge det System, som Fleertallet har foreslaaet; jeg har fremsat de Grunde, der kunne tale for det, og de Grunde, der kunne tale imod det; men hvis man vil bibeholde den her fulgte Anskaffelsesmaade og tillige bibeholde Fleertallets System, saa bør man vistnok gjøre den af mig antydede Forandring. — Det stiller sig forøv-

rigt for mig, som om det maaskee kan være noget tvivlsomt, om denne Anskaffelsesmaade virkelig i og for sig er den rigtige, naar der er saa stor Forskjel paa Hestenes Priis i de forskjellige Dele af Landet: det Naturlige er jo dog, at man kjober Hestene der, hvor de ere billige. Men, som sagt, dersom jeg tør antage, at Finantserne ved Krigsskatten, igjennem en Forøgelse af Landets Bidrag, ville faae en tilstrækkelig og fuld Erstatning for den forøgede Byrde, der vil flyde af Fleertallets Forslag, saa maa jeg paa Finantsernes Vegne erklære, at jeg ikke i og for sig kan lægge nogen afgjørende Vægt paa, om Rigsdagen kommer til det ene eller det andet af de foreliggende Forslag.

N. Andersen: Uigeoverfor den Paastand, som der blev gjort af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at dersom Fleertallets Forslag blev vedtaget, vilde det aldeles ødelægge det her fulgte System for Hesteudbredningen, skal jeg til hvad der allerede er anført desangaaende af den ærede Ordfører, hvilket jeg ganske tiltræder, tillade mig endnu at gjøre en Bemærkning. Saavidt jeg forstod den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 2den Valgkreds (Tscherning), var hans Paastand begrundet i den Forudsætning, at der derved vilde skabes et Præcedens for, at Kommunerne for Fremtiden skulde have fuld Erstatning for Heste, de mulig maatte komme til at anskaffe. Jeg seer dog ikke, at dette er en absolut Nødvendighed, fordi det denne Gang bliver vedtaget. Jeg troer, at man, hvis der i Fremtiden skulde indtræffe lignende Tilfælde, hvor det blev nødvendigt at gaae samme Vej for hurtig at skaffe Heste tilstede, kan gjøre et andet System gjældende. Istedetfor at foreskrive Mønstringskommissionerne en Priis, som de ikke maae gaae udover, mener jeg, at det er den rette Maade at sige til dem: I vurderer enhver Hest til en Priis, som I ansee den for at være værd, og det bliver igjen at erstatte Kommunerne, uanset hvad de have givet for Hestene. Naar man gaaer denne Vej, saa er der ingen Risiko ved at sige, at Kommunerne skulde kjober og Staten betale; thi de vidste da, at hvis de vare flotte med at kjober, vilde de ogsaa komme